

הרבי
ימצא
את
הדרך
כיצד
לענות

סיפורי ניסים וישועות
בעקבות תפילה באהל הרבי

פתח דבר

במכתב מתאריך ט"ו בשבט תש"ט, עוד בזמן נשיאותו של הרבי הרי"צ, עומד הרבי על תוכנה של הכתיבה לרבי ומשמעותה. בין הדברים כתב הרבי שורה שממצה את משמעות הכתיבה וההתקשרות עם הרבי בבקשת ברכתו הקדושה:

"יש רבי בישראל, ואין הוא נכנס בהגבלות הטבע, והרוצה ללכת לבטח דרכו: במסחר, בהנהגת הבית, וכו' - לא ירים את ידו מבלי לשאול את פי הרבי".

בכל שאלה והתלבטות, בחיים הפרטים והכלליים, פונים אל הרבי המוני בני ישראל, מכל הגוונים והחוגים למקטן ועד גדול, שינחה ויכווין אותם בדרך הנכונה העולה בית א-ל, הן בענייני חומר וגשם, והן בעניינים רוחניים.

גם בימינו אנו, לאחר ג' תמוז, כאשר אנו שרויים בהעלם והסתר, הרי כפי שהובטחנו על ידי רבותינו נשיאנו ש"לא עזב ולא יעזוב הרועה צאן ומרעיתו", ועל פי הוראותיו הקדושות של הרבי, ממשיכים חסידים והמוני בית ישראל לחלות את פני הקודש, ולפנות בבקשת ברכה, ואף הדרכה והוראה, וזאת על ידי שליחת המכתב לאהל הק'. כפי שהורה הרבי בשנת תש"י, בזמן בו עוד לא נטל הרבי את נזר הנשיאות באופן רשמי ובגלוי.

במכתבו של הרבי לאחד החסידים, שהקשה; מילא לבקש ברכות מהרבי הרי"צ, אך כיצד ייתכן לבקש הוראה והדרכה, כפי שביקשו חסידים בזמן שקודם ההסתלקות, ענה הרבי במילים מיוחדות אלו:

"מה שמקשה הלא אי אפשר לשאול את כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ כשיש ספק בהנהגה - אם יעמוד חזק בהתקשרות אליו, מבלי ישים לב לפתויי היצר, וישלח השאלה על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ וועט דער רבי געפינען א וועג ווי עם צו ענטפערן [-הרבי ימצא את הדרך כיצד לענות לו]" (אגרות קודש חלק ג' עמוד רס"ו)

ואכן, רבבות אלפי ישראל ואף - להבדיל - מאומות העולם, פונים מדי יום ביומו בבקשת ברכות והדרכות, רואים בעיני בשר את מימוש דברי הרבי "הרבי ימצא את הדרך כיצד לענות לו", ורבו עד אין סוף עדויותיהם וסיפוריהם.

בספר שלפנינו לוקטו ארבעים סיפורים שסופרו מכלי ראשון, מפיהם של בעלי המעשה המהווים עדות חיה להמשך הוראות והדרכות הרבי והרעפת ברכותיו הקדושות גם לאחר ג' תמוז. במקורם, פורסמו הסיפורים במגזין החודשי "א חסידישער דערהער" היוצא לאור בשפה האנגלית בחסות ועד תלמידי התמימים העולמי, ומודפסים כעת באדיבותם. יצויין, כי הסיפורים כולם נבדקו על ידי אנשי המערכת ואומתו בכל הפרטים.

עם זאת, עומדים אנו בזעקה ותפילה "עד מתי?!", רצוננו לראות את מלכנו תיכף ומיד ממש, ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו הק', נאו!

יוזמה הפקה ועריכה:

נערך ע"י דוד סלאווין

נייד: 054-5453770

דוא"ל: echad.hafakot@gmail.com

תרגום ועריכה לשונית: שלום בלוי

תמונת הרבי: מכון אבנר

עימוד ועיצוב: creative מיזם

כל הזכויות שמורות ל: א חסידישער דערהער

בחסות ועד תלמידי התמימים העולמי

ועד התמימים העולמי: הרב צבי אלטיין

א חסידישער דערהער: הרב יוסף קיימאן

עורך ראשי: הרב מענדל דזשייקאבס

להערות ויצירת קשר:

טלפון: +718-305-6859

דוא"ל: Feedback@Derher.org

אתר: www.Derher.org

תוכן ענינים

119 ניסים בעיניים
הרב אליעזר טונק - מוריסטאון, ניו ג'רזי

123 המחלה נעלמה
פנחס אלישע - שיקגו, אילינוי

127 לידה כלה
הרב זלמן דריזין - ברוקלין, ניו יורק

181 מלאך הברית
הרב יוסף מארוס - שליח הרבי בסן אנטוניו, טקסס

185 הבית שלנו!
הרב אליעזר זלמנוב - שליח הרבי במונסטרי, אינדיאנה

141 הודעה מסטודנט
הרב יצחק שטיינר - שליח הרבי באוניברסיטת מינסוטה, מיניאפוליס

143 על שתי רגליים
הרב ישראל אריה לייב רבינוביץ' - משלוחי הרבי באשקלון, ישראל

147 בית שני
הרב אליהו פילר - שליח הרבי בפרסקוט, אריזונה

151 רגל טובה
הרב נועם כהן - שליח הרבי באושן סיטי, מרילנד

155 מכירה חוזרת
הרב יוסף ביסטון - שליח הרבי בצפון ברווארד, פלורידה

161 פגישה מפתיעה במטוס
הרב יוסף מרוזוב - שליח הרבי בקליבלנד, אוהיו

69 עסקה מפתיעה
הרב טוביה טלדון - שליח הרבי בלונג איילנד, ניו יורק

73 מעטפה מתורם מסתורי
הרב צבי דוב גרוס - בורו פארק, ניו יורק

75 "הבטחתי שאדאג לך" ...
הרב אליעזר שניידרמן - שליח הרבי בגרינסבורו, צפון קרוליינה

79 מכתבו נתקבל
הרב זלמן פרקש - בואנוס איירס, ארגנטינה

83 מכירה ברגע האחרון
ישראל שודלר - שיקגו, אילינוי

87 זה המקום שלנו
הרב שניאור זלמן אוירכמן - שליח הרבי בטלהסי, פלורידה

91 המחסן של רוברט
הרב דוד דובוב - שליח הרבי בפרינסטון, ניו ג'רזי

95 תמונה בת שלושים
הרב זאב קפלן - ירושלים

99 הכסף מטורקיה הגיע
פליקס סאטר - פורט וושינגטון, ניו יורק

103 יהיה סדר
הרב לוי שמוטקין - שליח הרבי במנהטן, ניו יורק

107 פעם שלישית ברכה
הרב שלמה גוטלייזר - ניו יורק

111 מי במים
הרב חיים גולדשטיין - שליח הרבי באוניברסיטת דרקסלר, פילדלפיה

115 ללא מילים
הרב מענדל בייניש - ברוקלין, ניו יורק

7 ה'מענה' הגיע בזמן
הרב לוי קליין - שליח הרבי בממפיס, טנסי

11 המנג'ל הגיע פתאום לבקר
הרב לוי גורקוב - שליח הרבי באושנסייד, לונג איילנד

17 הדולר האבוד נמצא
הרב ראובן ניו - שליח הרבי בבוקה רטון, פלורידה

21 ברכה ששווה מיליון דולר
הרב שלום גרינברג - שליח הרבי בשנחאי, סין

25 חתול, בית ודולר
הרב יוסף כצמן - ברוקלין, ניו יורק

31 פתק מקבלן חיכה לי בדלת
הרב משה פלר - שליח הרבי במינסוטה, ארצות הברית

35 הילדים של הרבי
ר' בני וקסברגר - ישראל

41 עד להודעה חדשה
נפתלי הרץ פכזנר - ארצות הברית

45 תעלומה רפואית
משה גרוסמן - פילדלפיה, פנסילבניה

53 לב טוב
הרב שלום בער טננבוים - שליח הרבי בגורני, אילינוי

57 תשובה בטור של ראש העיר
דוקטור ציפי הר-שפר - חיפה, ישראל

61 הנשמה לא מלאכותית
בת שבע לסטר - לידס, בריטניה

65 שידוך ממש משמים
הרב לייביש לנגר - בורו פארק, ניו יורק

ה'מענה' הגיע בזמן

הרב לוי קליין - שליח הרבי בממפיס, טנסי

יצאנו לשליחות לממפיס, טנסי, בשנת תשנ"ד.

גרנו קרוב לשלוש שנים בדירה שכורה, ואחר כך רכשנו בית עם שטח רחב שהיה בו פוטנציאל לשמש כבית כנסת או בית חב"ד. התוכנית הייתה להעביר תוך כמה שנים את הפעילות למבנה קבע גדול וטוב יותר ובמקום מרכזי יותר. אבל זה לא קרה. נשארנו באותו בית קרוב לעשר שנים. השקענו הרבה כסף ומאמצים בפרויקטים שונים ובאיתור נכסים כאלה ואחרים, אבל בכל פעם כשכבר עמדנו קרוב מאד לסגירה, העסקאות לא התממשו, מסיבות שונות שלא היו בשליטתנו. בקיצור, סבלנו עשר שנים של אכזבה והחמצה.

בשנת תשס"ז, אחרי שבדקנו שמונה אפשרויות שונות, סיכוי חדש התעורר. נכס חדש הועמד למכירה בעיר. זה היה שטח גדול של שישה דונם, עם מבנה גדול ומגרש חניה לצדו, שנראה כמתאים בהחלט לצרכים שלנו. הנכס היה שייך למוסד דתי לא יהודי, שנקלע לבעיות כספיות גדולות והיה נואש למכור אותו, כך שגם מבחינה כספית ההצעה נראתה מושלמת.

הכול היה מושלם - השטח, הבניין, וגם המחיר. הכול, חוץ מדבר אחד: המיקום. הבעיה היחידה בנכס הייתה הריחוק שלו מהמתחם שלנו. כל המרכזים היהודיים והמוסדות הקהילתיים עמדו ברחוב הראשי של העיר או ברחובות הסמוכים. הבניין הזה היה מרוחק כמעט שני קילומטרים משם.

התורמים שלי היו חלוקים בדעתם האם נכון לבצע את העסקה ולרכוש את הנכס, וגם אני התלבטתי.

באמצע כל זה נסעתי לבניו יורק, לכינוס השלוחים. תכננתי, כפי שאני עושה כל פעם, לקחת מונית הישר משדה התעופה לאוהל, ואת המכתב לרבי כתבתי כבר בטיסה, שארכה כמה שעות.

פירטתי במכתב, בצורה שלא אופיינית לי, את כל מה שמציק לי. התחלתי וכתבתי ש"בקרוב יתמלאו י"ג שנה" מאז שיצאנו לשליחות בממפיס, ועדיין לא מצאנו מקום קבוע לפעילות שלנו. תיארתי כל מה שעבר עלינו במהלך שלוש עשרה השנים האחרונות, ובמיוחד את ההצעה שעמדה כעת על הפרק, ופירטתי את היתרונות והחסרונות שאני רואה בה.

ביקשתי ברכה שמה שיהיה - יהיה בהצלחה, וסיימתי את המכתב בצורה חריגה מאד מבחינתי. במכתב הזה, בפעם הראשונה בחיי, סיימתי את המכתב בבקשה מהרבי להראות לי "סימן" - האם עלינו

לבצע את העסקה הזו או לא. המכתב נגמר בסימן שאלה, במילים הללו: "באם הנ"ל נכון?".

אחרי שביקרתי באוהל, נסעתי אל בית הוריי בשכונת קראון הייטס. להפתעתי הרבה, בדיוק באותו ערב, אבי, הרב בנימין קליין, ששימש כמזכירו האישי של הרבי, נזכר לפתע שיש לו משהו עבורי. הוא מצא 'מענה', פתק בכתב יד קדשו של הרבי, שאותו הוא ביקש לתת לי, כשהוא מספר לי את הסיפור שמאחוריו.

נולדתי ב"ג תמוז, חג הגאולה של הרבי הרי"צ. הרבי היה מציין מדי שנה את התאריך הזה בהתוועדות, שהתקיימה תמיד אור לי"ג תמוז. בשנת תש"מ, השנה שבה נעשיתי בר מצווה, י"ג תמוז חל ביום שישי, מה שאומר שההתוועדות של הרבי אמורה הייתה להתקיים בחמישי בלילה. למרות שהרבי תמיד עורר על כך שנכון לערוך את חגיגת בר המצווה במועד הקרוב ביותר לתאריך יום ההולדת עצמו, ההורים שלי החליטו לדחות את החגיגה, בגלל ההתוועדות של הרבי.

לפני החלטה סופית בעניין, אבא שלי כתב מכתב לרבי ושאל האם אכן נכון לעשות כך. את המכתב הוא סיים בסימן שאלה, במילים הללו: "ושואלים אם הנ"ל נכון?".

את התשובה הרבי כתב בכתב יד קדשו על גבי המכתב עצמו של אבא שלי. וכך הרבי כתב: "ויהא כל הנ"ל בשעה טובה ומוצלחת, אזכיר על הציון".

את הפתק הזה אבא מסר לי ואמר שאשמור אותו אצלי.

ויעט בעיני רביי חתום: פי
עלפינו: פי חתום: פי
13 עפ"מ: פי

הסתכלתי בהתרגשות על ה'מענה' של הרבי, וזה היכה בי מיד. ההתחלה והסוף של המכתב היו כמעט זהים למכתב שאני עצמי כתבתי לרבי היום!

אבא פתח את המכתב במילים "יתמלאו לבני לוי יצחק שי' י"ג שנה", כמעט באותן מילים שאני עצמי פתחתי בהן את המכתב שלי, וסיים באותה שאלה שאני שאלתי: "ושואלים אם הנ"ל נכון?".

הייתי המום. פתאום היה לי ברור שאני אוזח ביד את התשובה לשאלה ששאלתי את הרבי ממש מקודם: "ויהא כהנ"ל בשעה טובה ומוצלחת, אזכיר על הציון"...

הרגשתי שקיבלתי הסכמה ברורה וברכה מהרבי להתקדם ולבצע את הרכישה. חשתי ביטחון שהכול יעבור בצורה חלקה ובהצלחה.

כשחזרתי הביתה אחרי הכינוס, התחלנו במשא ומתן עם המוכרים, והודות לברכות של הרבי הכול אכן בא על מקומו בשלום. הבניין נרכש בהצלחה ועבר שיפוץ, והיום, למעלה מעשר שנים כבר עברו מאז שהעברנו את הפעילות לשם, וכל החששות שלנו התבדו. העיר הלכה והתרחבה, והמיקום הזה התברר כטוב יותר אפילו משיכולנו אי פעם לצפות.

המנכ"ל הגיע פתאום לבקר

הרב לוי גורקוב - שליח הרבי באושנסייד, לונג איילנד

מאיר, חבר מכובד מאד בקהילה שלנו, הוא בעלים של חברת משאיות ששמה הוא "משאיות מאו". הוא התחיל להתקרב ליהדות לפני למעלה מעשר שנים, והחל לבקר באוהל מדי פעם. ככל שהוא התחזק יותר ביהדות, הביקורים שלו באוהל הפכו תכופים יותר. בהיותו איש עסקים מצליח מאד, הוא רכש מעמד מכובד והשפעה גדולה בקהילה, ובנסיעותיו לאוהל הוא מביא אתו עוד יהודים מהקהילה.

הקשר הרוחני שמאיר ומשפחתו פיתחו עם הרבי הפך את הנסיעה לאוהל לחלק משגרת החיים שלהם. בחנוכה תשע"א מאיר נוכח לראות

כיצד הקשר הייחודי והאישי הזה משפיע על העסקים והמשפחה שלו באופן מוחשי ביותר.

וכך היה:

חברת המשלוחים UPS הייתה אחת מהלקוחות הרווחיים ביותר שלו. בנוסף לשירותים אחרים שהוא מספק, הוא היה משכיר לחברה משאיות ונהגים למשימות קצרות טווח באזור ניו יורק. שיתוף הפעולה בין החברה של מאיר לבין UPS פעל בצורה חלקה ובהצלחה גדולה, ושני הצדדים היו מרוצים מאד.

עד שיום אחד משהו השתבש. אחד מבכירי החברה, אדם חסר מצפון שעוסק בפעילויות מפוקפקות, התחיל ללחוץ על מאיר שישתתף אתו בעסק בלתי חוקי. מאיר סירב, אך האיש מצדו רק החרیف את הלחצים על מאיר. ההטרדות הלכו וגברו, עד כדי איום מפורש. הוא הציב למאיר אולטימטום: "אם לא תשתף אתי פעולה, אדאג להפסיק את ההתקשרויות שלך עם UPS".

מאיר מצא את עצמו במצב לא נעים ואף מסוכן. שיתוף הפעולה העסקי עם החברה היה דבר חשוב מאד עבורו, והוא פחד מאד להפסיד אותו. אך מצד שני, בתור אדם ישר הוא ממש לא רצה לבצע מעשים פליליים ומושחתים.

מאיר ניסה לרצות את האיש, בתקווה שיצליח להגיע לליבו ולשכנע אותו להסיר את האיום ולהפסיק את הלחצים. הוא שלח לו מתנות ליום ההולדת והזמין אותו למשחק בייסבול, ששניהם אהבו מאד, אך שום דבר לא הועיל.

מאיר היה אובד עצות וחרד. הוא לא הרשה לעצמו להידרדר לפשיעה, אך כתוצאה מכך התחיל לראות איך UPS מתרחקת ממנו לאט לאט, מנתקת את הקשרים אתו ופונה לעבר המתחרים שלו.

מאיר ידע שיש כתובת אחת שבה הוא יוכל לשפוך את ליבו על מצבו הקשה. הוא הגיע לאוהל וכתב לרבי. הוא כתב הכול, עם כל הפרטים, לא החסיר מאומה. הדפים התמלאו מהר, אחד אחרי השני.

לקראת סיום, מאיר הוסיף וכתב לרבי גם על שני בניו, צעירים בשנות העשרים והשלושים לחייהם, שעוזרים לו רבות בעסק, אבל ליבו כואב מאד מכך ש"הם לא מראים שום רגש או שייכות ליהדות". כמו בכל מכתב, הוא כתב לרבי עד כמה זה כואב לו ושהוא מבקש ברכה שלכל הפחות יתחתנו עם יהודיות.

בלב שבור נכנס מאיר לאוהל ושפך את ליבו, כשדמעות זולגות מעיניו כמים. כשיצא מהאוהל, הוא הרגיש הרבה יותר טוב. "הרבי בוודאי יעזור לי, העתיד שלי בידיים טובות", הוא אמר לעצמו בביטחון.

פחות מעשרים וארבע שעות לאחר מכן צלצל הטלפון במשרד של מאיר, וכשהאיש שמעבר לקו הזדהה - מאיר הופתע מאד. זה היה מנכ"ל של חברה ענקית למכירת משאיות, שמספקת מדי שנה אלפי משאיות לחברות משלוחים שונות בכל רחבי ארצות הברית.

כל המערכת העסקית של מאיר הייתה בסך הכול פסיק קטן מול החברה הענקית הבין-מדינתית הזו. עד אז, הקשר היחיד בין החברות היה העובדה שהחברה של מאיר רכשה כמה משאיות של המותג המצליח... והנה, מנכ"ל החברה הענקית מתקשר אליו ורוצה לדבר אתו! זה נשמע הזוי שמנכ"ל של חברה ענק כזו יתקשר ללקוח זעיר ולא-חשוב כמו מאיר.

תדהמתו של מאיר גדלה עוד יותר כשהמנכ"ל, שהתברר כיהודי, שאל היכן ממוקם משרדו של מאיר והיכן ביתו, סיפר למאיר שאחת החטיבות הגדולות ביותר של החברה ממוקמת בקרבת מקום, בלונג איילנד, והודיע: "אז אני בא לפגוש אותך בבית שלך. אולי נחגוג יחד מסיבת חנוכה..."

יועץ פנימי רבני
על פי פנימי
13 עמ' 13

מאיר, שניסה עדיין לעכל את השיחה המוזרה, לא האמין למה שהוא שומע. "מה? אתה בא אליי?!", הוא שאל, מוודא שהוא לא מדמיין. המתקשר משיב בשלווה: "כן. אני רוצה לפגוש אותך."

ביתו של מאיר התמלא התרגשות. יחד עם כל המשפחה הוא החל לארגן את מסיבת החנוכה הבלתי-מתוכננת עבור האורח החשוב.

המנכ"ל הופיע בביתו של מאיר והתקבל בכבוד ובמאור פנים. לאחר קבלת הפנים, כולם התיישבו וציפו להסבר על הביקור הפתאומי, והמנכ"ל התחיל לספר: "כחלק משיטת העבודה שלי לשיפור העסק ושירות הלקוחות, החלטתי לקחת הפסקה מסדר היום העמוס שלי ולעבור על רשימת הלקוחות שלי. ראיתי את השם שלך מופיע ברשימה ושמתי לב שאתה לקוח חדש יחסית. השכונה הזו היא השכונה שלי, כאן גדלתי. לפי שם החברה שלך, שמזכיר את השם "משה", הבנתי גם שאתה יהודי - וכל זה גרם לי לרצות לפגוש אותך."

אחרי הדברים שהסבירו את הרקע לביקור, המנכ"ל עבר לדבר ביזנס. "אני יודע שהמצב שלך בעסק קשה כעת", הוא אמר, "אם יורשה לי, אני רוצה לתת לך כמה עצות שייתנו לך יתרון יחסי בענף."

מאיר הקשיב בשקט לכל העצות שהאיש העניק לו מניסיונו העשיר ורב השנים בעבודה מול לקוחות בתחום. המנכ"ל התמקד בבעיות שונות שעוללות לצורך בעבודה בסוג כזה של חברות וגופים מסחריים. מרגע לרגע מאיר שם לב שהמנכ"ל מדבר בדיוק על האתגרים שאתם הוא מתמודד, והוא ממש נותן לו פתרונות קסם שעשויים לעזור לו לפתור הכול... מאיר היה נפעם.

המנכ"ל סיים את דבריו והסביר שאיזה דחף פנימי לא מוסבר הוא זה שהניע אותו לחלוק את הידע והניסיון שלו עם מישהו שעוסק בתחום ולעזור לו. "הדחף הזה", הוא אמר, "שלח אותי לכאן כדי לתרום למישהו שכבר היה ממש זקוק לכך."

אשתו של מאיר, שתמיד הייתה ספקנית יותר מבעלה בענייני צדיקים ורוחניות, התעשתה ראשונה. היא פנתה לאורח ושאלה אותו בבוטות: "תגיד לי, מי שלח אותך? זו עוד קונספירציה של האיש מ-UPS, או שאולי הרבי מליובאוויטש שלח אותך? זה ממש לא יאומן...".

"אין לי מושג על מה את מדברת", השיב המנכ"ל בהפתעה. "אני לא מכיר את 'האיש מ-UPS'. אבל אני בהחלט מכיר את הרבי מליובאוויטש. התפללתי כמה פעמים ליד הקבר שלו, וכן, אני מזהה אותו בתמונה שתלויה כאן על הקיר..."

"למעשה", הוא המשיך, "הבוקר קמתי וביקשתי מאלוקים שיהיה לי יום קל, ופתאום הרגשתי את הדחף הפנימי הזה. החלטתי לעזור ליהודי בפרנסה, עברתי על רשימות הלקוחות - ומצאתי אותך..."

הצעד הבא של מאיר, חוץ מיישום הרעיונות המועילים של המנכ"ל המנוסה, היה להתקשר אליי ולחלוק אתי את ההתרחשות הנסית. "לא עבר אפילו יום אחד מאז שהתפללתי אצל הרבי, וכבר קיבלתי תשובה", אמר מאיר בהתפעלות.

אבל הסיפור עדיין לא נגמר. מאיר לא שכח את השורות האחרונות, הכאובות, שהוא כתב לרבי, על יהדותם של הבנים שלו ושל צאצאיהם העתידיים.

זמן קצר לאחר מכן נפגשתי עם מאיר ומשפחתו במשרד שלו. אחד מהבנים של מאיר פנה אליי ושאל האם הוא יכול לומר משהו. על הפנים שלו יכולתי לראות שמדובר במשהו אישי מאד שיושב לו על הלב.

"בתקופה האחרונה", הוא אמר, "התחלתי להרגיש רע מאד בנוגע להחלטה שלי להתחתן עם בחורה לא יהודייה. האמת היא שעד היום

יועץ פנימי רבני
עליון א' חנינה 01-57
13 עפ"מ"ק

הדולר האבוד נמצא

הרב ראובן ניו - שליח הרבי בבוקה רטון, פלורידה

בשנת תשס"א, ג' תמוז חל ביום ראשון. שבוע קודם לכן נסעתי לניו יורק עם המשפחה שלי, וביום שישי, ראש חודש תמוז, נסענו לאוהל.

באותו זמן, נושא מסוים שקשור לשליחות שלנו הכביד מאד עליי ועל אשתי, וכמוכן, שנינו כתבנו על כך לרבי בפירוט. הנושא היה קריטי מאד עבורנו, ולכן שנינו ביקשנו, בלי לתאם זאת מראש, שנזכה לברכה שנראה אותה מתגשמת באופן מוחשי.

זה מעולם לא הפריע לי ולא ראיתי שום סיבה לא לעשות זאת, וכעת פתאום זה התחיל קצת להפריע לי. אני אפילו לא יודע למה".

מאיר היה בהלם מוחלט. למול עיניו ראה את בקשתו השנייה מהרבי מתגשמת.

כיום בנו הבכור של מאיר נשוי ליהודייה כדת משה וישראל.

